

Akademia Muzyczna im. St. Moniuszki w Gdańsku

SYLABUS

(dla przedmiotu zajęć zbiorowych)

Autorzy opracowania: dr hab. Violetta Kostka;

Nazwa przedmiotu	Muzyka polska XX i XXI wieku
Kierunek studiów	Dyrygentura
Specjalność	Dyrygentura symfoniczno-operowa
Poziom studiów	licencjackie
Tryb	stacjonarne
Jednostka prowadząca	Wydział Dyrygentury, Kompozycji i Teorii Muzyki
Osoby realizujące	prof. Marek Podhajski;
<u>efekty kształcenia - wiedza</u>	
<ul style="list-style-type: none"> - posiada ogólną znajomość literatury muzycznej, ze szczególnym uwzględnieniem utworów przeznaczonych na orkiestry kameralne, symfoniczne i małe zespoły operowe (K_W01) - posiada znajomość elementów struktury dzieła muzycznego i modeli formalnych utworów (K_W03) - posiada wiedzę dotyczącą współczesnej kultury muzycznej (K_W09) 	
<u>efekty kształcenia - umiejętności</u>	
<ul style="list-style-type: none"> - posiada umiejętność odczytania zapisu muzyki XX i XXI wieku (K_U05) - posiada umiejętność swobodnej ustnej i pisemnej wypowiedzi na temat interpretowania, tworzenia i odtwarzania muzyki (K_U12, K_U13) 	
<u>efekty kształcenia - kompetencje społeczne</u>	
<ul style="list-style-type: none"> - rozumie potrzebę uczenia się przez całe życie (K_K01) - umie gromadzić, analizować i w świadomy sposób interpretować potrzebne informacje (K_K02) - jest zdolny do definiowania własnych sądów i przemyśleń na tematy społeczne, naukowe i etyczne oraz umie je umiejscowić w obrębie własnej pracy artystycznej (K_K09) - umie posługiwać się fachową terminologią z zakresu dziedziny muzyki (K_K10) 	
<u>założenia, cele oraz charakterystyka przedmiotu</u>	
<p>Semestr 4</p> <p>Głównym celem jest poznanie dokonań twórczych polskich kompozytorów. Dorobek ten ma być postrzegany w kontekście uwarunkowań historycznych, społecznych i kulturowych, jakie wpłynęły na dzieje Polski w XX wieku, od momentu odzyskania niepodległości w 1918 roku. Znajomość tych uwarunkowań pozwoli bowiem zrozumieć meandry rozwoju polskiej kultury, w tym kultury muzycznej, w minionym stuleciu.</p> <p>Semestr 5</p> <p>Głównym celem nauczania, w pierwszym semestrze tego roku (semestr 5 studiów), jest poznanie dokonań twórczych wybranych polskich kompozytorów. Dominującą formą zajęć jest wykład. Obejmuje on przedstawienie biogramu danego twórcy, periodyzację twórczości, przybliżenie cech techniki kompozytorskiej i własności ekspresyjnych muzyki. Refleksje teoretyczną wspierają przesłuchania kilku utworów (co najmniej trzech) wraz z partyturami. Prezentacja nagrań jest poprzedzona krótką charakterystyką cech konstrukcyjnych i ekspresyjnych danej kompozycji. Charakterystykę tę przedstawia prowadzący zajęcia. Przekazuje on także studentom na piśmie tezy swojej wypowiedzi. Stanowią one uzupełnienie tekstu biogramu, jaki znajduje się w tomie <i>Biogramy</i> książki <i>Kompozytorzy polscy 1918-2000</i>.</p>	
<u>sposób realizacji</u>	
zajęcia stacjonarne	
<u>wymagania wstępne i dodatkowe</u>	
<p>Semestr 4</p> <p>Zajęcia na roku drugim mają głównie charakter spotkań seminaryjnych, których istotą jest prezentacja przez studentów określonych tematów, wcześniej wyznaczonych do opracowania przez prowadzącego zajęcia.</p> <p>Semestr 5</p> <p>Zajęcia są głównie wykładami. Uzupełniają one dane zawarte w tomie <i>Biogramy</i> książki, będącej podstawowym źródłem informacji w procesie nauczania. Stąd konieczna jest wysoka frekwencja studentów na zajęciach. Obecność studentów na zajęciach jest odnotowywana w ich zeszytach ćwiczeń. W zeszytach tych odnotowuje się również oceny ze sprawdzianów, zamykających prezentację dorobku pewnej grupy kompozytorów.</p>	
<u>zalecane fakultatywne komponenty przedmiotu</u>	
<p>Wykłady z cyklu „Spotkanie z kompozytorem”. W ciągu roku akademickiego Instytut Teorii Muzyki organizuje 2-3 otwarte wykłady z cyklu: „Spotkanie z kompozytorem”. Zazwyczaj składa się na takie spotkanie wypowiedź zaproszonego spoza Uczelni prelegenta na temat życia i dorobku danego kompozytora, ilustrowana przykładami dźwiękowymi i wizualnymi oraz komentarze samego</p>	

kompozytora, uczestniczącego w takim spotkaniu. Zaleca się udział wszystkich studentów Wydziału I w tych spotkaniach, bez względu na rok i specjalność studiów.

bibliografia podstawowa

Semestr 4

1. *Kompozytorzy polscy 1918-2000*, t. 1: *Eseje*, t. 2: *Biogramy*, red. Marek Podhajski, Gdańsk–Warszawa 2005.

Semestr 5

1. *Kompozytorzy polscy 1918-2000*, t. 1: *Eseje*, t. 2: *Biogramy*, red. Marek Podhajski, Gdańsk–Warszawa 2005.
2. Paderewski Ignacy J., *Pamiętniki*, Kraków 1986.
3. Drozdowski Marian M., *Ignacy Jan Paderewski. Zarys biografii politycznej*, Warszawa 1986.
4. Rae Charles B., *Muzyka Lutosławskiego*, Warszawa 1996.
5. Tomaszewski Mieczysław, *Krzysztof Penderecki i jego muzyka. Cztery eseje*, Kraków 1994.
6. Thomas Adrian, *Górecki*, Kraków 1998.
7. Droba Krzysztof, *Jeszcze o III Symfonii Henryka Mikołaja Góreckiego*, (Zeszyty Naukowe Zespołu Analizy i Interpretacji Muzyki 3), Kraków 1978.
8. Panufnik Andrzej, *Panufnik o sobie*, Warszawa 1990.
9. Kaczyński Tadeusz, *Andrzej Panufnik i jego muzyka*, Warszawa 1994.
10. Siemda Ewa, *Andrzej Panufnik. Twórczość symfoniczna*, Kraków 2003.
11. Malatyńska-Stankiewicz Agnieszka, Malatyńska Maria, *Scherzo dla Wojciecha Kilara*, Kraków 2002.
12. *Roman Maciejewski - twórca charyzmatyczny*, red. Jagna Dankowska, Janina Tatarska, Anna Brożek, Poznań-Warszawa 2010.
13. *Outsider czyli portret Romana Maciejewskiego, kompozytora osobnego*, reż. Stefan Szlachtycz (film DVD).
14. Maciejewski Roman, *Requiem „Missa pro defunctis”* (płyta CD).
15. Gąsiorowska Małgorzata, *Bacewicz*, Kraków 1999.
16. Tarnawska-Kaczorowska Krystyna, *Świat liryki wokółno-instrumentalnej Tadeusza Bairda*, Kraków 1982.
17. Tarnawska-Kaczorowska Krystyna, *Tadeusz Baird. Głosy do biografii*, Kraków 1997.
18. Grzenkowicz Izabela, *Tadeusz Baird. Rozmowy, szkice, refleksje*, Kraków 1982.
19. Zieliński Tadeusz A., *O twórczości Kazimierza Serockiego*, Kraków 1985.
20. Weselmann Thomas, *Musica incrostata: szkice o muzyce Krzysztofa Meyera*, Poznań 2003.
21. *Krzysztof Meyer. Do i od kompozytora*, red. Maciej Jabłoński, Poznań 1994.

bibliografia uzupełniająca

-

semestr	forma zaliczenia	forma zajęć	wymiar godzin	wycena ects
1	zaliczenie	wykład	30	2.0

pedagog

prof. Marek Podhajski;

treści programowe wraz z opisem efektów kształcenia

Treścią seminariów są teksty zawarte w tomie *Eseje*, w książce wymienionej w bibliografii podstawowej.

- *Wprowadzenie*
- Norman Davies: *Kartki z historii 1918-1990*
- Jan Nowak-Jeziorański: *Na przełomie wieków*
- Janusz Żarnowski: *Kultura polska w latach 1918-2000*
- Marek Podhajski: *Periodyzacja*
- Danuta Gwizdalanka: *Muzyka polska czyli jaka?*
- Marek Podhajski: *Neoklasycyzm*
- Marek Podhajski: *Socrealizm – geneza, osobliwości*
- Iwona Lindstedt: *Dodekafonia i serializm w twórczości kompozytorów polskich XX wieku*
- Izabela Pacewicz: *Sonoryzm*
- Krzysztof Droba: *Sonoryzm polski*
- Anna Rutkowska: *Postmodernizm*
- Marek Chołoniewski: *Sztuka multimedialna*
- Joanna Miklaszewska: *Minimalizm* (wykład, nie ma tego tekstu w tomie *Eseje*)
- Andrzej Chłopecki: *Nowa fala polskich kompozytorów. Początek XXI wieku* (wykład, nie ma tego tekstu w tomie *Eseje*)

metody dydaktyczne

Metody dydaktyczne

Dominującą formą zajęć jest wykład. Obok niego – sprawdziany. Wykłady obejmują przedstawienie biogramu danego twórcy, periodyzację twórczości, przybliżenie cech techniki kompozytorskiej i własności ekspresyjnych muzyki. Refleksję teoretyczną, związaną z dorobkiem danego twórcy,

wspierają przesłuchania kilku jego utworów (conajmniej trzech) wraz z partyturami. Prezentacja nagrań jest poprzedzona krótką charakterystyką cech konstrukcyjnych i ekspresyjnych danej kompozycji. Charakterystykę tę przedstawia prowadzący zajęcia. Przekazuje on także studentom na piśmie, po wykładzie, tezy swojej wypowiedzi. Stanowią one uzupełnienie tekstu biogramu, jaki znajduje się w tomie Biogramy książki Kompozytorzy polscy 1918-2000. Sprawdziany przewiduje się po dwa sprawdziany w ciągu semestru 5 i 6. Pierwszy, w semestrze 5 – po prezentacji sylwetek: Paderewski, Szymanowski, Lutosławski, Penderecki. Drugi, w semestrze 5 – po prezentacji sylwetek: H. M. Górecki, A. Panufnik, W. Kilar, R. Maciejewski. W semestrze 6, pierwszy, po omówieniu dorobku następujących twórców: G. Bacewicz, T. Baird, K. Serocki, A. Nikodemowicz. Drugi, po prezentacji sylwetek: K. Meyer, P. Szymański, A. Koszewski, R. Twardowski. W semestrze 6 każdy ze studentów jest obowiązany przedstawić na piśmie pracę seminaryjną. Tematyka takiej pracy dotyczy dorobku wybranego przez studenta współczesnego kompozytora polskiego. Winna obejmować notę biograficzną (pożądany wywiad z kompozytorem), charakterystykę twórczości (periodyzacja, cechy techniki kompozytorskiej), bliższe omówienie wyróżniającego się w tej twórczości utworu lub grupy utworów. Prezentacja pracy obejmuje także przedstawienie nagrania omawianego utworu i jego partytury. Całość pracy podlega ocenie i jest podstawowym warunkiem zaliczenia semestru.

warunek zaliczenia kursu wraz z metodami i kryteriami oceniania

Warunkiem zaliczenia semestru jest obecność studenta na wszystkich wykładach (jeden może być niezaliczony) i uzyskanie ocen pozytywnych z wszystkich sprawdzianów. Aktywność studenta na zajęciach i uzyskane przez niego oceny ze sprawdzianów i z pracy seminaryjnej są podstawą do określenia oceny zaliczającej semestr. Nie stosuje się na zakończenie semestru odrębnego kolokwium zaliczającego, ani egzaminu.

semestr	forma zaliczenia	forma zajęć	wymiar godzin	wycena ects
2	zaliczenie	wykład	30	2.0

pedagog

prof. Marek Podhajski;

treści programowe wraz z opisem efektów kształcenia

W kręgu indywidualnej stylistyki:

- I. J. Paderewski
- K. Szymanowski
- W. Lutosławski
- K. Penderecki
- H. M. Górecki
- A. Panufnik
- W. Kilar
- R. Maciejewski
- G. Bacewicz
- T. Baird
- K. Serocki
- A. Nikodemowicz
- K. Meyer
- P. Szymański
- A. Koszewski
- R. Twardowski
- kompozytorzy różnych środowisk twórczych (4 - 6 nazwisk; wybór uzależniony od tematyki prac seminaryjnych studentów).

metody dydaktyczne

Metody dydaktyczne

Dominującą formą zajęć jest wykład. Obok niego – sprawdziany. Wykłady obejmują przedstawienie biogramu danego twórcy, periodyzację twórczości, przybliżenie cech techniki kompozytorskiej i własności ekspresyjnych muzyki. Refleksję teoretyczną, związaną z dorobkiem danego twórcy, wspierają przesłuchania kilku jego utworów (co najmniej trzech) wraz z partyturami. Prezentacja nagrań jest poprzedzona krótką charakterystyką cech konstrukcyjnych i ekspresyjnych danej kompozycji. Charakterystykę tę przedstawia prowadzący zajęcia. Przekazuje on także studentom na piśmie, po wykładzie, tezy swojej wypowiedzi. Stanowią one uzupełnienie tekstu biogramu, jaki znajduje się w tomie Biogramy książki Kompozytorzy polscy 1918-2000. Sprawdziany przewiduje się po dwa sprawdziany w ciągu semestru 5 i 6. Pierwszy, w semestrze 5 – po prezentacji sylwetek: Paderewski, Szymanowski, Lutosławski, Penderecki. Drugi, w semestrze 5 – po prezentacji sylwetek: H. M. Górecki, A. Panufnik, W. Kilar, R. Maciejewski. W semestrze 6, pierwszy, po omówieniu dorobku następujących twórców: G. Bacewicz, T. Baird, K. Serocki, A. Nikodemowicz. Drugi, po prezentacji sylwetek: K. Meyer, P. Szymański, A. Koszewski, R. Twardowski. W semestrze 6 każdy ze studentów jest obowiązany przedstawić na piśmie pracę seminaryjną. Tematyka takiej

pracy dotyczy dorobku wybranego przez studenta współczesnego kompozytora polskiego. Winna obejmować notę biograficzną (pożądany wywiad z kompozytorem), charakterystykę twórczości (perodyzacja, cechy techniki kompozytorskiej), bliższe omówienie wyróżniającego się w tej twórczości utworu lub grupy utworów. Prezentacja pracy obejmuje także przedstawienie nagrania omawianego utworu i jego partytury. Całość pracy podlega ocenie i jest podstawowym warunkiem zaliczenia semestru.

warunek zaliczenia kursu wraz z metodami i kryteriami oceniania

Warunkiem zaliczenia semestru jest obecność studenta na wszystkich wykładach (jeden może być niezaliczony) i uzyskanie ocen pozytywnych z wszystkich sprawdzianów. Aktywność studenta na zajęciach i uzyskane przez niego oceny ze sprawdzianów i z pracy seminaryjnej są podstawą do określenia oceny zaliczającej semestr. Nie stosuje się na zakończenie semestru odrębnego kolokwium zaliczającego, ani egzaminu.

Podpisy autorów: